

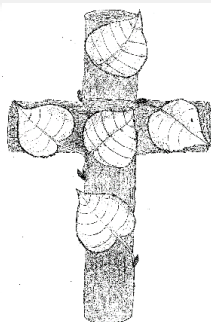
JARNÍ FARNÍČEK

ČASOPIS FARNOSTI KNÍNICE U BOSKOVIC

Č. 47
2023



TÉMA: PROČ BŮH PŘIPOUŠTÍ UTRPENÍ?	3
VÍME PROČ?	8
Z FARNÍ KNIHOVNY	12
SVĚDECTVÍ A IMPULZY K MODLTBĚ	14
CO PĚKNÉHO JSME PROŽILI V UPLYNULÝCH MĚSÍCÍCH	16
ZNÁME SE?	24
MISIJNÍ A CHARITATIVNÍ ČINNOST NAŠÍ FARNOSTI	26
PŘEDSTAVENÍ PRVOKOMUNIKANTŮ	30
ŽIVOT NAŠÍ FARNOSTI	34
CÍRKEV BEZ HRANIC ANEB CO SE DĚJE KOLEM NÁS	35
VÝZVA K MODLTBĚ A POSTU ZA UKRAJINU	37
FOTKY Z AREÁLU KOSTELA	39
MYŠLENKA NA ZÁVĚR	40



PŘÍLOHY

POSTNÍ PŘÍLOHA

VYZNAČTE SI V KALENDÁŘI A POZVÁNKY

„**Proč Bůh dopouští nemoci a utrpení v našich životech?**“ Tato otázka přichází i hluboce věřícím lidem, natož lidem, kteří hledají nebo v Boha nevěří. A je to často jedna z prvních otázek, kterou nám lidé hledající nebo nevěřící položí. Klademe si ji my stejně jako všechny generace před námi.

Tato otázka je na místě, protože utrpení, a zvláště **utrpení nevinných je skutečně skandálem**, se kterým se těžko srovnáváme.

A může Bůh v utrpení pomoci? A bylo opravdu nutné, aby i Boží Syn tolik trpěl? Jako křesťané hlásáme, že Bůh je láska, je dobrý, něžný, jde mu o člověka – jak to tedy jde dohromady s utrpením?

Člověk si musí položit spoustu otázek, a hlavně toho hodně prožít, než začne dostávat odpověď.

Utrpení je tajemství – pro nás všechny. Stojíme před něčím, co nás přesahuje. **Bůh určitě utrpení pro člověka nechce a nikdy je nechtěl.** Bolest a utrpení je následek vzdoru proti Bohu – nejprve andělů a poté lidí. Je to následek všeho nesouladu kolem nás. Každé nedobro, zlá myšlenka, zlý skutek plodí další zlo, nelásku, nenávisť – množíme zlo. **Je-li však utrpení a zlo ve světě následkem vzdoru proti Bohu, musí se také tímto způsobem odstranit.** Nemůžeme zcela prohlédnout smysl utrpení, ale Ježíš svým dobrovolně přijatým utrpením tajemně vstoupil do utrpení každého člověka a může mu dát smysl. Postupně na své cestě objevuji, že je se mnou ve všem těžkém, co prožívám, a že dokonce když dokážu s Jeho pomocí přijmout to, co nejsem schopen změnit, že se to může tajemně proměnit v dobro. To může udělat jenom Bůh.

Utrpení je tajemství. Je to něco, co nás přesahuje.

Proč tedy Bůh anděly a lidi nestvořil už rovnou v takovém stavu, v jakém jsou nyní v nebi? Nedá se říct, že ho tam milují málo nebo z donucení – a přece nemohou hřešit. Proč se k tomuto stavu – ke kterému, jak věříme, směřují celé dějiny spásy – muselo jít oklikou, přes zlo a hříchy?

To je opravdu velké tajemství. Tajemství kříže, ukřižovaného Krista jako vzorové příčiny nejen lidstva, ale celého stvoření.

...tajemství součinnosti lidské svobody s Boží účinnou milostí. Nelze to pochopit ani vysvětlit – jen sklonit kolena a mlčet.

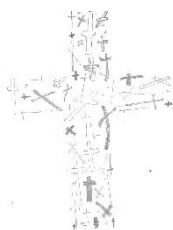
Skrze Boha může utrpení dostat smysl – skrze utrpení může růst naše láska, můžeme být očištěni, můžeme hlouběji poznat sami sebe, hlouběji poznat Boha, který nás miluje. Po projití utrpením nám zůstává bohatství, které nám nikdo nevezme. Můžou zůstat šrámy, jizvy, ale z utrpení vychází člověk jako někdo jiný. A definitivní vítězství nad tou bolestí a utrpením je nový život, který nám Bůh i touto cestou nabízí. Křesťanský pohled na utrpení zraje osobní zkušeností. Když člověk má odvahu utrpením projít s Bohem, sám to na sobě zakusí a začne

Utrpení samo o sobě nemá smysl a je skandálem, ale Bůh si může použít utrpení k tomu, aby nás přitáhl ke Kristu.

těm věcem rozumět zevnitř. A pak může být dobrým svědectvím pro ty, kteří podobnou zkušeností prochází.

P. Vojtěch Kodet,

[přednáška z kurzu Beta \(viz www.vojtechkodet.cz\)](http://www.vojtechkodet.cz)



Když se podíváme na stvoření, jak o něm pojednávají první dvě kapitoly z Genesis, vidíme, že **utrpení není součástí původního Bohem stvořeného pořádku. Utrpení přišlo na svět jedině proto, že Adam s Evou zhřešili.** Můžeme si samozřejmě položit otázku: *Proč Bůh dopustil, aby na svět přišel hřích?* Bůh hřích nechtěl, ale je důsledkem naší špatně žité svobody. Bůh nás miluje, a proto nám dal **svobodnou vůli. Láska není láskou, jestliže je vynucovaná.** O lásku může jít jedině tehdy, existuje-li skutečná volba. Bůh nám lidem daroval volbu a svobodu milovat, či nemilovat. S touto volbou se muži i ženy už od počátku rozhodli jednat proti tomu, k čemu je vedl Bůh a důsledkem toho je utrpení v našich lidských životech.

Otázka utrpení je výzva pro naši víru.

Část utrpení může být **důsledkem našeho vlastního hříchu.** Například někdo užívá drogy a důsledkem toho vznikne závislost, která je pro dotyčného i pro jeho okolí utrpením. Hodně utrpení ve světě má svůj **původ ve hříchu jiných lidí.** To platí třeba o válkách nebo hladomorech, které jsou často důsledkem osobní pýchy a nespravedlnosti v různých rovinách.

Ne každé utrpení je důsledkem našeho hříchu! Například Jobovi přátelé se mýlili, když si mysleli, že jeho utrpení je důsledkem vlastního hříchu. Musíme být opatrní v posuzování toho, proč druzí trpí. Ježíš též

cíleně popírá automatické spojení mezi hříchem a utrpením (Jan 9,1-3): „*Cestou uviděl člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: ‚Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?‘ Ježíš odpověděl: ‚Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží.‘*“ Bylo by zruďné Bohu vložit do úst: „Tenhle člověk vážným způsobem selhal, proto ho postihnu rakovinou.“ Takové myšlenky jsou nejen směšné, ale i rouhavé, protože zcela odporují Bohu plnému lásky a milosrdenství, tak jak nám ho zjevuje Ježíš.

Bůh si také utrpení používá, aby nás dovedl ke větší zralosti. Dokonce i Ježíš „*se naučil poslušnosti tím, co vytrpěl*“ (Žid 5,8). Bůh si často i skrze těžkosti buduje náš charakter. Autor listu Židům píše: „*Naši tělesní otcové nás vychovávali podle svého uvážení a jen pro krátký čas, kdežto nebeský Otec nás vychovává k vyššímu cíli, k podílu na své svatosti. Přísná výchova se ovšem v tu chvíli nikdy nezdá příjemná, nýbrž krušná, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kdo jí prošli.*“

Bůh používá utrpení k tomu, aby naše životy nesly více ovoce, krásně to Ježíš ilustruje na jeho podobenství o vinném keři. Kde ukazuje na zahradníka, který vinnou révu prořezává, „*aby nesla hojnější ovoce.*“ (Jan 15,2). Velká víra je výsledkem velkých zápasů. Veliká svědectví jsou často důsledkem velkých zkoušek a velká vítězství přichází po velkých tříbeních.

Bůh často používá utrpení, aby vystoupil se svými dobrými plány. Apoštol Pavel říká: „*těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí*“ (Řím 8,28). Takový **příklad nacházíme v životě Josefa Egyptského**, z jehož utrpení nakonec vzešlo požehnání pro celý jeho rod, ale také pro celý Egypt a okolní národy. Není vždy snadné vidět, co Bůh působí. S Božím jednáním je to jako s výšivkou. Na rubu je to nepřehledná zmeť bavlněk, ale teprve když uvidíme líc, vidíme krásu výšivky.

Podobně i svět může vypadat jako zašmodrchaná pavučina, ale za tím vším je Boží láska.

V celých dějinách spásy můžeme vidět, že **Bůh se našeho utrpení účastní**, vrcholně to můžeme vidět na Ježíšově kříži. Bůh se stal jedním z nás, on trpěl všemi možnými způsoby, kterými trpíme i my. **On nejenže o utrpení ví, on sám trpěl. Ví, co v utrpení prožíváme my.**

Když se tedy setkáváme s utrpením, **nebudeme často rozumět proč**, tak jako třeba Job nerozuměl, ale je pro nás **důležité se ptát: „Jak můžeme na utrpení reagovat?“**

? Můžeme si položit otázku: **„Je to utrpení důsledkem mého hříchu?“** Jestliže ano, pak můžeme Pána prosit o odpuštění a vyjít na cestu obrácení a pokání.

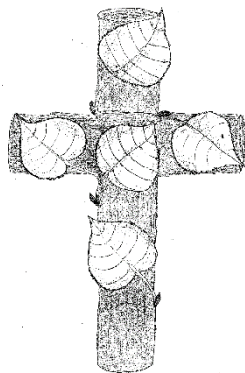
? Můžeme se též ptát: **„Co mi tím Pane říkáš?“** Může být, že nás Bůh chce skrze to těžké něčemu naučit.

? Také si můžeme položit otázku: **„Co chceš Pane, abych udělal?“** Když se sekáváme s utrpením druhých, jsme povoláni projevit soucit. I když lidé kolem nás trpí díky svému hříchu, naším úkolem není po nich házet kameny. Tím nejlepším, co můžeme dělat, je **„plakat s plačícími“ (Řím12,15)**. Samozřejmě, že pokud můžeme konkrétně pomoci, Ježíš nás k tomu zve!

Na závěr se znovu vraťme **ke Kristově kříži**. Právě tam začínáme chápat, proč Bůh lásky dopouští utrpení. Jednak **shledáváme, že když se lidé Ježíše rozhodli přibít na kříž a zneužili jim danou svobodu, Bůh toto jejich zneužití upotřebil k tomu, aby Ježíš na kříži za jejich hřích a za hřích každého z nás zaplatil.**

Také vidíme, že **Bůh skrze utrpení jedná**. Ti, kteří Ježíše přibili na kříž, zamýšleli něco zlého, ale s tím měl dobrý záměr. **Kříž je ve svém konečném důsledku vítězství**, je klíčem ke spáse.

Také zjišťujeme, že **Bůh utrpení bohatě vynahrazuje**. Ježíš, který *„místo radosti, která se mu nabízela, strpěl kříž“ (Žid 12,2)*, viděl až ke svému vzkříšení a také našemu oslavení a věčnosti s ním.



Ježíš skrze kříž viděl až ke svému vzkříšení a také našemu oslavení a věčnosti s ním.

Z katecheze určené k vyučování ve Farních evangelizačních buňkách

Víme jen jedno: že je to Kristus, Bůh sám, který trpí, a doplňuje tak plnou míru svých útrap. I utrpení je Cesta, Pravda a Život.

Proto také věříme, víme, že všechno zlo bude nakonec korunováno vzkříšením a věčnou blažeností.

Rozjímání o utrpení zakončíme pohledem do praktického prostředí, kde je utrpení hlavním tématem a náplní práce.

Letmý vhled do hospicové praxe nabízí Blanka Ševčíková, která od září loňského roku pracuje v mobilním hospici sv. Martina v Blansku.

V hospicovém týmu pracují lékaři, zdravotní sestry, psychologka, sociální pracovnice, pastorační asistent a externě kněz, kterého pastorační asistent zprostředkovává.

Přicházíme do rodin, kde se často lidé trápí, protože vidí utrpení svého blízkého. K tomu řeší lékaře, specialisty, finance a další věci s tímto spojené. Když do rodiny vstoupíme, je vidět, jak z lidí spadnou břemena, která do té chvíle museli nést sami. Zajistíme v rámci hospicové péče lékařskou a sesterskou pomoc, sociální příspěvky, duševní a duchovní povzbuzení.

Když někoho bolí zub, celý člověk se zabývá jen tím zubem a nic jiného jej nezajímá. A tak je to i v hospici. Pokud člověka něco fyzicky tíží a bolí, nemá sílu řešit nic jiného. Ale pokud pacient díky hospicové péči přestane bolest tolik vnímat, může kvalitněji prožívat vztahy, řešit duchovní potřeby, a to jsou, nejen v závěru života, velké věci...

Člověk se narodí a zemře. To je jasné každému. Ale hospicová péče může výrazně ulevit v utrpení...

Díky hospici jsem poznala lidi, kterým upřímně na druhých lidech záleží.

Vidím kolem sebe otevřená srdce plná lásky k druhému člověku, moudrost a odbornost, touhu lidem pomoci, slzy dojetí, ale také smích, radost, vděčnost a..... nadpřirozené vedení...

-bš-



**OBLASTNÍ CHARITA
BLANSKO**

**MOBILNÍ HOSPIC
SV. MARTINA**

KŘÍŽOVÁ CESTA

Postní dobu, která právě začíná, máme mnozí z nás spojenou s křížovými cestami. Kde, proč a jak vlastně pobožnost křížové cesty vznikla? Pojďme se o ní něco dozvědět.

Křížová cesta, někdy podle jejího cíle nazývaná Kalvárie, je **tradiční křesťanská forma meditace**. Připomíná 14 nebo 15 událostí, tzv. zastavení, z posledního dne života Ježíše Krista popsaného v Bibli v části zvané pašije popisující ukřížování Ježíše Krista. Zahrnuje dění kolem jeho odsouzení Pilátem Pontským, nesení kříže po Via Dolorosa a ukřížování na hoře Golgota (Kalvárie). Během meditace křížové cesty si meditující vybavují postupně jednu událost za druhou a snaží se získat poučení pro svůj současný život.

Křesťané již v prvních stoletích toužili se pomodlit na místech spojených s Kristovým utrpením. V Jeruzalémě chodili hlavně k Božímu hrobu a ke Kalvárii. Po obsazení Palestiny Turky bylo obtížné, mnohdy nemožné, tato svatá místa navštěvovat. Z pozdější doby, když už bylo možno aspoň omezeně do Svaté země cestovat, je doloženo, že poutníci navštěvovali už skoro všechna místa křížové cesty, jak je známe dnes. Jenže obráceně: od Božího hrobu k Pilátovu paláci. Každý si však nemohl dovolit vykonat pouť do Svaté země. Františkánští mniši chtěli umožnit i chudým lidem aspoň v myšlenkách projít místa spojená s Kristovým utrpením. Tak se postupně zformovalo 14 zastavení křížové cesty. Nejprve byly obrazy znázorňující Kristovo utrpení umístěovány ve františkánských kostelích. Ne vždy ale byl počet zastavení 14.

V různých místech a dobách vznikaly různé pobožnosti: pobožnost k sedmi pádům Krista spojených se sedmi bolestmi Panny Marie nebo uctívání sedmi (devíti, dvanácti) kroků Kristových. Místo pádů se brzy začalo mluvit o zastaveních. Býval jich různý počet, od šesti do patnácti. Některé začínaly od poslední večeře, jiné od rozloučení Spasitele s Pannou Marií, poslední zastavení pak bylo u Božího hrobu.

Koncem 17. století udělal papež křížovým cestám ve všech františkánských kostelech stejné odpustky, které mohou poutníci v Jeruzalémě získat při každém zastavení. Brzy na to bylo povoleno zřizování křížových cest ve všech kostelech a kaplích a také venkovních křížových cest. Tak se křížová cesta rozšířila do celého světa a je téměř v každém kostele. Kapličky křížové cesty jsou také ozdobou naší krajiny.

Křížové cesty se staly velkou inspirací pro malíře, sochaře, řezbáře a mnohé další umělce. Mnohé z nich patří mezi vrcholná umělecká díla. Podle velkého šířitele křížové cesty františkánského mnicha svatého Leonarda je křížová cesta povzbuzením pro chladná lidská srdce.

Nejstarší křížovou cestu na Moravě najdeme na Svatém kopečku u Mikulova (1623).



V Čechách byla první křížová cesta vystavěna roku 1735 v Praze u cesty ze Strahova na Petřín, původně se šesti kapličkami. Roku 1836 byla rozšířena na současných čtrnáct kapliček. Začíná nedaleko od sochy Panny Marie v Exilu a končí u kaple Kalvárie a kaple Božího hrobu na vrcholku Petřína.

Pobožnost křížové cesty vykonávají římskokatoličtí křesťané nejčastěji v postní době a na Velký pátek. Procházejí se jednotlivá zastavení za modlitby, meditace a zpěvu.

Křížová cesta **je spojena s plnomocnými odpustky.** Kromě obvyklých podmínek (zpověď, sv. přijímání a modlitba na úmysl svatého otce) je nutné, aby byla meditace vykonána na křížové cestě v architektonickém smyslu (což je čtrnáct křížů, doprovázených obrazy jednotlivých

zastavení), modlíci se musí přecházet od jednoho zastavení k druhému (v případě společné modlitby postačuje, když přechází pouze jeden a ostatní ho sledují). Forma modlitby není předepsána, pro získání odpustků postačuje jakékoli zbožné rozjímání o umučení a smrti Páně, není ani nutné, aby byla jednotlivá zastavení rozjímána zvlášť. Tradičních čtrnáct zastavení popisuje tyto pašijové události:

1. zastavení – Pán Ježíš odsouzen k smrti
2. zastavení – Pán Ježíš přijímá kříž
3. zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem poprvé*
4. zastavení – Pán Ježíš potkává svou Matku*
5. zastavení – Šimon Kyrenský pomáhá Pánu Ježíši nést kříž
6. zastavení – Veronika podává Pánu Ježíši roušku*
7. zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem podruhé*
8. zastavení – Pán Ježíš napomíná plačící ženy
9. zastavení – Pán Ježíš padá pod křížem potřetí*
10. zastavení – Pán Ježíš zbaven roucha
11. zastavení – Pán Ježíš přibit na kříž
12. zastavení – Pán Ježíš umírá na kříži
13. zastavení – Tělo Pána Ježíše sňato z kříže
14. zastavení – Tělo Pána Ježíše uloženo do hrobu

Někdy je Křížová cesta rozšířena na začátku o zastavení *Poslední večeře* nebo v závěru o zastavení *Vzkříšení*.



Pět témat zastavení (označených hvězdičkou) nemají oporu v Bibli. **Proto bylo papežem Janem Pavlem II. v roce 1991 zavedeno nových 14 zastavení, kde těchto pět bylo nahrazeno novými podle evangelií.** V roce 2007 papež Benedikt XVI. schválil tento seznam zastavení pro meditace a veřejné celebrování:

1. zastavení – Ježíš v zahradě Getsemanské (Mk 14,32–36)
2. zastavení – Ježíš, zrazený Jidášem, je zatčen (Mk 14,43,45–46)
3. zastavení – Ježíš je odsouzen (Mk 14,55,60–62,64)
4. zastavení – Ježíš je zapřen Petrem (Mk 14,72)
5. zastavení – Ježíš je souzen Pilátem (Mk 15,14–15)
6. zastavení – Ježíš je zbičován a korunován trny (Mk 15,17–19)
7. zastavení – Ježíš přijímá svůj kříž (Mk 15,20–21a)
8. zastavení – Šimon Kyrenský pomáhá Ježíši nést jeho kříž (Mk 15,21)
9. zastavení – Ježíš se setkal s jeruzalémskými ženami (Lk 23,27–28,31)
10. zastavení – Ježíš je ukřižován (Mk 15,24)
11. zastavení – Ježíš slibuje své království odsouzenému zločinci (Lk 23,39–43)
12. zastavení – Ježíš na kříži, jeho matka a učedník (Jan, 19,26–27)
13. zastavení – Ježíš umírá na kříži (Mk 15,34,36–37)
14. zastavení – Ježíš je pohřben (Mk 15,46)



podle Wikipedie a
kardinála Špidlíka

Křížová cesta trochu jinak

Pan farář zrovna vedl křížovou cestu, když byl zavolán posloužit nemocnému svátostí nemocných. Řekl kostelníkovi, aby vzal křížovou cestu za něho, že až se vrátí, udělá požehnání. U nemocného se zdržel nad očekávání dlouho a když se vrátil do kostela, slyší kostelníka:



“Zastavení osmdesáté osmé, Šimon Kyrenský si bere Veroniku za ženu...”

Přes mého kamaráda se mi do rukou dostala kniha, která znovu nakopla můj duchovní život. Nádherné svědectví o živé víře prvotních křesťanů, kteří se nebáli přiznat ke Kristu, i když je to stálo mnoho utrpení a mnohdy i krutou smrt. Hned jsem ji pořídila i do farní knihovny.

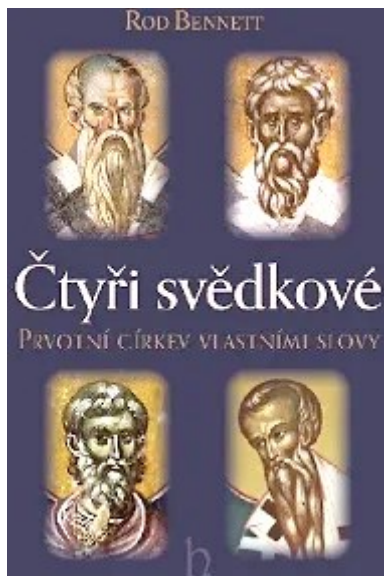
ČTYŘI SVĚDKOVÉ

Knihy amerického autora Roda Bennetta přibližuje příběh čtyř apoštolských Otců: Klementa Římského, Ignáce z Antiochie, Justina Mučedníka a Ireneje z Lyonu. Poutavým způsobem vypráví o jejich životních osudech a současně je doslova prošpikovaná citacemi z jejich děl. Všichni čtyři žili v době pronásledování církve.

Sám autor popisuje vznik této knihy následujícími slovy:

Když jsem jednoho deštivého rána okouněl v místním křesťanském knihkupectví, natrefil jsem na sadu svazků s titulem Přednicejší Otcové. Byla zastrčená na zadní polici, svazků bylo přinejmenším deset a šlo o reprint staré edice z 19. století. Nesměle jsem nahlédl dovnitř, což zjevně ještě žádný zákazník neudělal – a do pěti minut mi bylo jasné, že jsem se právě spustil králičí norou do Říše divů. Celé dva díly tohoto souboru – velké, tlusté, knihovnické svazky v pevné vazbě napěchované drobným písmem – neobsahovaly ani jediné slovo napsané po roce 200. Přiznávám, že jsem se po hlavě vrhl do četby.

Přímo do rány mi přišli čtyři výřeční svědkové vyplňující právě tento domnělý přeryv mezi apoštolským a poapoštolským křesťanstvím. Byl zde nejprve Klement Římský a jeho List Korintňanům – spis napsaný podle konzervativních odhadů zhruba ve stejné době jako Janovo evangelium. Dále jsem objevil Ignáce, raného pastýře církve v Antiochii a „posluchače apoštolů“. Justin Mučedník podává zprávu, že v jeho době se již Církev rozšířila po celém známém světě – a to jsme v roce 150. A Irenej z Lyonu ve své rozsáhlé, pětisvazkové polemice Proti



herezím tesklivě vzpomíná na své studium teologie u nohou Polykarpových. Vytrval jsem a od počátečního setkání jsem pokročil k intenzivnímu studiu. Skoro celý rok jsem nečetl prakticky nic jiného než Bibli a tyto čtyři apoštolské otce. Klement Římský, Ignác z Antiochie, Irenej z Lyonu a Justin Mučedník se stali mými stálými, každodenními průvodci.

Ale jak jsem se tak nořil do této víry, o devatenáct století mladší než má vlastní, začal jsem si zároveň pomalu uvědomovat, že se děje mnohem víc než jen to, že studuji zajímavý předmět: že prodělávám hlubokou duchovní proměnu. Zpětně vidím, že když jsem poprvé otvíral tyto knihy, připadal jsem si jako archeolog, který právě rozlomil prastarou pečeť na dolech krále Šalamouna a chystá se vynést na světlo jeho zaprášenou pozůstalost. Ale záhy jako by se ve světle mé svítilny zjevil král Šalamoun osobně, trůnící mezi svými poklady, plný života a síly a stále připravený podělit se o svou vznešenou moudrost s každým, kdo jen má uši k slyšení.

V kontextu úvahy nad modlitbou růžence a adorací (viz strana 14) upozorňujeme na publikaci Eucharistický růženec (k dohledání na internetu, ve slovenštině).



**EUCHARISTICKÝ
RUŽENEC**

Eucharistie je živý a skutečně přítomný Pán Ježíš mezi námi.

V modlitbě eucharistického růžence meditujeme hlavní důvody, které vedly Nejsvětější Srdce Ježíšovo, aby ustanovil Oltářní svátost, ve svaté mši zpřítomňoval oběť kříže a spojoval se s námi ve svatém přijímání.

Eucharistický růženec je vhodný v čase eucharistické adorace, ale i v kterékoliv chvíli dne, když v srdci zavládne touha poklonit se Bohu v Oltářní svátosti.

Panna Maria ve Fatimě žádala, abychom modlitbou odprošovali a konali zadostiučinění za svatokrádeže a nedbalost vůči Svátosti lásky. Modlitbou eucharistického růžence můžeme uskutečnit tuto žádost naší nebeské Matky.



AŤ TI PÁN ŽEHNÁ, VÍC TOBĚ NEŽ MĚ

Dlouhodobě mě oslovuje něco, co jsem si pro sebe nazvala „mentalitou dávání“. Dostávám se do prostředí lidí, kteří v intenzivním vztahu s živým Bohem objevují svá obdarování a nezděrahnají se žehnat tímto obdarováním všem těm, kteří chtějí čerpat: „Ať ti Pán žehná v této oblasti, ať ti Pán dá mnohem víc než mě“. Je to normální? Ze světa zaznívá spíš hlas – utrhni sám pro sebe, zabezpeč sebe a svou rodinu, buď lepší než ten druhý, ... Kdo žije z Krista, poznává, že Boží království se tímto světským způsobem šířit nemůže. Bůh je nade všechno štědrý. A to stejné chce po svých synech a dcerách. Dobrý učitel postupně předává žákovi poklad, který sám má a s očekáváním pozoruje, jak žák tento dar posouvá dál a hlouběji, rozmnožuje ho a zdokonaluje.

Jakým darem vybavil Hospodin mě? Využívám ho pro sebe nebo pro službu společenství? Přeju ten dar i druhému? Nebojím se, že mě předčí? Raduji se z úspěchu druhého?

Otec Šebestián na začátku postní doby ve svém krátkém videoposelství upozorňuje na nebezpečí sítě, kterou na nás Zlý duch plete! – ospravedlnujeme si to, že „sám mám málo“, „nechci/nemůžu se rozdělit“, „to není moje starost“, „ať se sám postará“, ... Varuje před tímto hlasem! Postní výzva k almužně je výzva ke štědrosti! Štědrost je vlastnost Boží. On dává slunci vycházet pro dobré i pro zlé...

Kdo tě prosí, tomu dej!

Nebojte se, nebudete mít nedostatek. Boží matematika je jiná – dáš a neubude, ba právě naopak! Vykvetete Boží království (v tobě!).

Nemotejme se do sítě strachu, sobectví, nedůvěry, hamižnosti. Almužna není (jen) nástroj, jak pomoci druhému (v hmotné či duchovní rovině). Almužna slouží tobě jako zdroj osvobození ze sítě zla.

Kéž nacházíme studny, ze kterých můžeme čerpat. Tou studnou může být kdokoli v naší blízkosti, kdo je pramenem napojený na Krista. Pokud toužíš a přiblížíš se k tomuto prameni, voda požehnání bude stékat i na tebe.

-ph-

RŮŽENEC A ADORACE

Díky Boží milosti se každou sobotu otvírají dveře kostela, aby Kristus v eucharistii byl adorován a oslavován. Mnozí přicházejí a čerpáte u pramene Boží lásky. Někdy je snadné Boží volání „Přijď“ uposlechnout, jindy přinášíme oběť, je těžké opustit domov nebo práci.

Dobré je připomínat si a vzájemně si svědčit, že z adorace odcházíme bohatší, občerstvení a svěží.

Důležitým zdrojem posily ve víře je nám také Panna Maria. Slavíme první soboty (o jejichž významu se můžete dočíst na farním webu) a scházíme se k modlitbě růžence. Díky vám všem, kteří jste aktivně odpověděli na výzvu v minulém Farníčku – zapisovat se k vedení modlitby růžence před páteční mší svatou.

Jak se snoubí tyto dva rozměry zbožnosti? Otázku i odpověď čerpáme z lednového čísla KT.

Je z liturgického hlediska správné, když je při veřejné modlitbě růžence v kostele vystavena Nejsvětější svátost k adoraci?

Ze všeho nejdříve pojdme otázku upřesnit. Adorace ani modlitba růžence totiž nejsou liturgickými modlitbami, a proto se místo hlediska "liturgického" zaměříme na to, zda je modlitba růžence při adoraci možná, a poté, zda je také vhodná a správná. S podobným dotazem se obrátil na kongregaci pro bohoslužbu a svátosti jeden z biskupů. V odpovědi, kterou obdržel, se zdůrazňuje, že **modlitba růžence je zaměřená na Krista a na tajemství jeho života**. Již dříve toto nasměrování modlitby růžence ke Kristu zdůraznil papež Pavel VI. ve své encyklice *Marialis cultus*. Není tedy důvod, proč by tato modlitba nemohla adoraci doprovázet. Odpověď na první otázku je tedy kladná.

Je ale modlitba růžence tím nejsprávnějším a nejvhodnějším způsobem, jak prožít čas klanění před Pánem? V dokumentu *Svaté přijímání a úcta eucharistie mimo mši* se uvádí, že při adoraci se zpívá, čtou se posvátná čtení a setrvává se v mlčení. Z toho bychom mohli usoudit, že se s růžencem před vystavenou Nejsvětější svátostí primárně nepočítá. Nicméně na tuto otázku nemůžeme očekávat jednoznačnou odpověď. Ve hře je vždy duchovní život a možnosti toho, kdo se modlí. Prožívání adorace odráží osobní vztah ke Kristu, a proto dá někdo přednost tichému spočinutí, jiný četbě Písma nebo duchovní literatury či právě modlitbě růžence. Čas adorace je zvláště cenný také proto, že vytváří prostor pro ztišení zastavení se, naslouchání a spočinutí v přítomnosti našeho Pána. Tento čas klanění může doplnit a dotvořit jiné chvíle naší modlitby, kdy slavíme liturgii, konáme, odpovídáme, mluvíme... Osobně se tedy domnívám, že nejpřínosnější by bylo nabídnout adoraci jako další a jiný způsob modlitby, než je modlitba růžence.

P. Petr Soukal (Publikováno v Katolickém týdeníku 1/2023)

CO PĚKNÉHO JSME PROŽILI V UPLYNULÝCH MĚSÍČÍCH

NAVŠTÍVIL NÁS MIKULÁŠ



Miku, Miku, Mikuláš, dárců šampión, rozdávat se měl kuráž, chceme být jak on! ... zpívaly děti v kostele 1. prosince, když vítaly svatého Mikuláše. A na začátku postní doby při zkoušce Físoviček na tuto písničku s úsměvem vzpomínaly a notovaly si – že by vhodné poselství i do postní doby?

*Kdopak z dospělých odhalil, kdo se skrýval pod bohatým vousem a biskupskou mitrou?

VÝSTAVA BETLÉMŮ A KONCERT MLADÝCH VARHANÍKŮ



Žáci varhanického oboru ZUŠ Velké Opatovice v pátek 30. prosince rozezvučeli naše varhany libými tóny, zejména pastorelami (drobné kantáty s lidovou vánoční tematikou). Vystoupení proběhlo přede mší svatou na svátek Svaté Rodiny pod vedením paní učitelky Lenky Bartoškové, která po té doprovodila i mši svatou.

A celý tento víkend byla sýpka rozzářená betlémským světlem. Podívejte se sami.



VEČER CHVAL

8. ledna, poslední vánoční den, jsme prožili v našem kostele vzácný čas modlitby chval společně s lidmi z farnosti i z celého děkanátu. Fotografie alespoň z části vypovídají o atmosféře a hlavní myšlence, ke které nás Pán při přípravě a realizaci večera vedl. Tak kéž každý den znova a znova otevíráme Ježíši dveře, aby vešel hlouběji do našeho srdce, kéž se jím necháme vyvézt ze tmy do světla a kéž Ho bezpečně následujeme do cíle našeho pozemského života – vždyť Ježíš svým ovcím říká: „Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“

Za chválovou skupinu Petra





DĚTSKÉ MŠE SVATÉ



TRIDUUM MODLITEB MATEK PRO KAŽDÉHO

Koncem ledna (27.1.-29.1.) se uskutečnilo v našem kostele triduum MM, tedy modlitební trojí setkání nad úryvky Písma, kdy odprošujeme za sebe, za druhé, a nakonec Boha chválíme za vše, co pro nás koná. Když jsem byla oslovena, zda bych se pokusila setkání naplánovat, neboť maminky, které se toho vždy chopily, jsou v tu dobu na horách, neviděla jsem to vůbec reálně. Nikdy jsem takovou akci nepřipravovala a také časově jsem neustále v presu. Nicméně jsem oslovila maminky ze své modlitební skupinky a nestačila se divit. Mamky se toho chopily s opravdovou vervou a nadšením a Duch svatý vanul Pro mě opět znamení, že Pán své dílo neopouští. Triduum bylo jiné, ale opět plné Ducha pokory a odpuštění, uzdravujících doteků, vzájemné jednoty a posily do dalších dnů. Děkuji také Verči a Blance Ševčíkovým, že nás, nehudebníky, podpořily hrou na klávesy a zpěvem. A co mě tentokrát oslovilo? Symbolika rukou. Skrze ruce totiž konáme dobré i zlé, chráníme, hladíme a žehnáme, ale také ubližujeme. Proto je dobré je co nejvíce spojovat v modlitbě a nabízet Pánu jako nástroj ke konání dobra. A také páteční text z První knihy Mojžíšovy, kdy matka Mojžíše dělá pro záchranu svého chlapce vše, co je v jejich silách, i když to znamená pustit ho v košíku po vodě. Tak i my pro naše děti děláme, co umíme, ale někdy je lépe poslat je v modlitbách z domu a věřit, že Pán se postará, jako se postaral o malého Mojžíše.



Nebojte se příště přijít, vždyť triduum MM je modlitebním setkáním opravdu pro každého!

-do-

FÍSOVIČKY V ALZHEIMER HOME



Físovičky v pondělí 13. 2. dostaly příležitost zaspívat si a potěšit svými písničkami seniory v domově Alzheimer home v Boskovicích. Každé pondělí jsme pilně trénovali a nacvičovali naše vystoupení. Když jsme tam přijeli, tak nás mile přivítali. Většinou, když někde vystupujeme, tak se oblékáme do barev naší Físovičky. Což je: modrá, fialová a růžová. Seniorů bylo docela dost, ale nás bylo také dost, kolem dvaceti včetně nejmladší čtyřleté Barunky. Rozbalili jsme nástroje a začali hrát. Zaspívali jsme jim 11 písniček, některé byly i ukazovací. Po každé písničce nás odměnili potleskem. Když jsme skončili, tak nám nabídli sladké pití a dali nám čokoládu a magnetku. Pozvali nás, že můžeme přijet znovu s novými písničkami. Potom jsme sbalili všechny věci a postupně odjžděli k domovům. Tento den jsme si užili!

Rozárka Hauptová a Klárka Skřivánková

SETKÁNÍ S PÍSNÍČKOU

Klub aktivních seniorů KLAS pozval v únoru na besedu šebetovské seniory. Jelikož mají senioři málokdy možnost setkávat se a společně pobýt, připravili jsme pro ně již dvakrát posezení, tentokrát s možností zaspívat si písničky našeho mládí. Již tradičně zahajujeme naše setkání čtením z evangelia, pokračujeme společnými modlitbami a potom následuje volná zábava.

Na příští besedu plánujeme vzdělávací přednášku a od jara do podzimu chceme jednou za měsíc otevřít kapli sv. Anny při mši svaté.

Naše aktivity můžeme realizovat díky šebetovským hasičům, kterým patří velké poděkování za jejich pomoc a podporu.

Za KLAS M. Mertlíková



NÁRODNÍ TÝDEN MANŽELSTVÍ

V nedávné době jsme měli možnost prožít týden, který mohl oživit a prohloubit naše manželské vztahy. Podářilo se nám nepromarnit příležitost a zúčastnit se v naší farnosti akce s názvem Národní týden manželství. Každoročně bývá pořádán v době kolem svátku svatého Valentýna. Takže nejenom kytičkou, čokoládou nebo pozváním na večeři a na skleničku něčeho dobrého jsme mohli svoje drahé polovičky podarovat a potěšit. I pozváním na duchovní povzbuzení a občerstvení do našeho kostela.

Každý den od 13. do 17. února se zde konala hodinka pro manžele.

V pondělí jsme se zaposlouchali do Písně písní, překrásné části Písma svatého, které v kostele moc často neslyšíme.

V úterý jsme chválili Pána nejprve tichou a potom společnou modlitbou před vystavenou Nejsvětější svátostí.

Ve středu jsme rozjímalí nad úryvky Starého i Nového zákona, vztahujícími se na manželství a manželskou lásku.

Ve čtvrtek nás potěšil sbor našich nejmladších zpěváků a muzikantů krásnými písničkami ze svého repertoáru. A pak přišlo největší překvapení pro většinu přítomných a, jak podotknul pan děkan, vrchol tohoto týdne. Svatba. Byl to krásný a radostný okamžik, když dva lidé, kteří už spolu něco prožili, si slíbili při mši svaté lásku, úctu a věrnost před Bohem a farním společenstvím. Přejeme jim to nejlepší.

V pátek jsme přede mší svatou prošli s Pánem Ježíšem Křížovou cestu manželů a zamysleli se, co v našich manželstvích není dobré.

V sobotu po celý den měli možnost nejen manželé přijít poděkovat a poprosit Pána při pravidelné sobotní adoraci.

Při nedělní mši svaté byly v obětním průvodu přineseny prosby a díky manželů, které mohli po celý týden vkládat do připravené krabičky. Na závěr mše svaté obdrželi všichni přítomní slavnostní manželské požehnání a po ní si mohli dát na faře výborné kafe a ještě lepší zákusek.

Po celý týden jsme si mohli zapůjčit v našem kostele knihy o lásce a manželství. Bylo zde možno také projít jednotlivé obrázky Cesty manželů a porozjímat nad texty z brožurky. A také si najít nějakou manželskou inspiraci na webu farnosti.

Manželé, kteří jste to nestihli letos, tak snad zase příští rok okolo svatého Valentýna 😊.

Ale na zdokonalování svého manželství můžete pracovat každický den v roce!

Na závěr dvě modlitby
(s nadsázkou):

Modlitba mužů:

***Pane Bože, dej mi pevné
zdraví a pracovitou ženu,
která všechno zvládne!***

Modlitba žen:

***Pane, dej mi lásku, abych
odpustila manželovi.
Dej mi trpělivost snášet jeho
nálady.
Jen mi, prosím tě, nedávej sílu,
nebo ho zabiju!***

Recept na šťastný život

1. Usilujte o poznání Boží lásky a chtějte Bohu náležet, abyste jej měli ve svém srdci.
2. Nehledejte štěstí ve věcech, které nemáte, ale skládejte si je z toho, co máte.
3. Pěstujte si smysl pro kladné stránky věcí a událostí, hledejte na všem víc líc než rub.
4. Nejen štěstí vyhlížejte, ale také pro ně něco udělejte.
5. Braňte se monotónnosti života, starejte se o příjemné změny.
6. Žijte v přítomnosti, dělejte to, co děláte, bez soustředění na to, co bude potom, nebo co mělo být dříve.
7. Uvolněte se, abyste vyzařovali pohodu. Čím více radosti dáte, tím více jí sami budete mít.

V Lukášově evangeliu se píše:

„Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.“

- Tedy žít neznamena mít, ale být.
- Žít znamená mít silný charakter, být plný lásky, mít v srdci radost a v mysli pokoj.
- Žít znamená umět se ke každému chovat laskavě, být štědrý a dobrý.
- Žít znamená spíš sloužit než se nechat obsluhovat.
- Žít znamená ovládat se, mít pod kontrolou své jídlo a pití, mít vládu nad svými pocity, sexuálními pudy, hněvem a vzpurností.
- Žít znamená ovládat nenávisť, kterou máme v nitru.
- Žít znamená dostát svým povinnostem a závazkům.
- Žít znamená uznávat Boha za Pána svého života, za jediného, který ví, co potřebujeme k tomu, abychom mohli žít šťastný život.

„Manželství nás nemá činit šťastnými, ale má nás vést ke spáse.“

SVATEBNÍ OBŘAD VE ČTVRTEK...?



Svatba je bezesporu velká událost. Slavnostní atmosféra při svatebním obřadu je krásným okamžikem nejen pro snoubence, ale i svatební hosty. A jaké je to pro ostatní přítomné, kteří se nečekaně stanou svědky přijetí svatebního slibu manželství před oltářem a posvěcení svazku manželství? Na to by se dalo zeptat nejen dětí, ale i dospělých, kteří byli ve čtvrtek dne 16. 2. 2023 na dětské mši v knínickém kostele.

Co se vlastně stalo? V tento den uzavřeli církevní sňatek manželé Vyšehradovi z Knínic.

Jak se to stalo? Pokud v odpovědi na položenou otázku tápete, následující interview Vám pomůže lépe se zorientovat. 😊

Kdo začal jako první mluvit o církevní svatbě?

MONIKA: Navrhla jsem to já po promluvě s panem farářem u své přípravy na biřmování.

Jaká byla první reakce manžela?

MONIKA: Odpověděl, že si mě vezme vždy a všude. Pak se zeptal, kdy to bude?

Zaskočil Tě odpovědí?

MONIKA: Asi ani ne. Známe se už dlouho.

Napadlo Tě někdy, že se budeš v životě vdávat dvakrát?

MONIKA: Ne. Jarka jsem si brala před 22 lety a už tehdy jsem věděla, že s ním chci zestárnout.



Jsi ráda, že jste si společně dopřáli církevní svatbu až teď?

MONIKA: Ano. Když jsme vstupovali do manželství poprvé, byli jsme zamilovaný pár, který se těšil na společný život. Na přípravu byl asi rok. Soustředili jsme se hlavně na šaty, prstýnky, svatební kytici, hostinu, svatební cukroví, vybíral se fotograf, kameraman, ... Vše muselo ladit.

Když jsme vstupovali do manželství teď, na přípravu jsme měli asi 10 dní.

Vše do sebe zapadalo, nic se nemuselo ladit.

Tato příprava byla v Božích rukou.



Děkujeme Pánu Bohu za cestu a dary, které nám dává. Teď jsme jedno tělo. Bohu díky!

Také děkujeme panu faráři za přípravu, obřad a dětskému sborečku za krásné zpěvy.

Příspěvek připravila a rozhovor vedla K. Dostálová

VÁNOČNÍ JARMARK

Vánoční misijní jarmark se stává v naší farnosti již tradicí. Díky všem, kteří se podílíte na přípravách a vyrábění. Tentokrát vybraná částka 22 137 Kč pomohla Centru naděje a pomoci v Brně. Díky vám všem.



Vzpomínka na paní
Lenku Ambrožovou

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Tříkrálová sbírka v Knínicích vynesla 38 381 Kč, v Šebetově 37 094 Kč, ve Vážanech 19 090 Kč.

Díky vám, malí i velcí koledníci, že jste se ochotně a s chutí zapojili.



Pár řádků od koordinátorky Tříkrálové sbírky z Oblastní charity v Blansku paní Marie Sedlákové:

Tříkrálová sbírka nám umožňuje pomáhat přímo v našem regionu. V tomto roce bychom se chtěli ještě více zaměřit na individuální pomoc lidem v těžké finanční situaci například z důvodu energetické krize, zdražování potravin a dalším lidem, kteří naši pomoc akutně potřebují.

Z výtěžku Tříkrálové sbírky dlouhodobě podporujeme práci Mobilního hospice sv. Martina, seniory, zdravotně postižené lidi i rodiny s dětmi v nouzi. Část výtěžku věnujeme na podporu Charitní záchranné sítě, díky které můžeme okamžitě pomáhat lidem, pro které není zrovna dostupná žádná jiná pomoc a na rozvoj práce s dobrovolníky.

V rámci Oblastní charity Blansko vznikla nově služba pro pozůstalé.

- Poradna pro pozůstalé Křídla vážky slouží všem lidem v době zármutku.
- Je terénní, dlouhodobá, individuální, zdarma.
- Nabízí prostor pro vzpomínky, ventilování emocí, naslouchání, respekt, mlčenlivost, diskrétnost, bezpečí, lidský přístup, pochopení, blízkost.
- Pomáhá při vyřizování praktických záležitostí, například s kontaktem s úřady, školou, s navazujícími službami



Poradna Křídla vážky

Pro koho tu jsou:

Pro ty, kteří chtějí pomoci někomu ze svého okolí

Pro ty, kteří sami prožívají ztrátu blízkého

Pro rodiče nenarozených dětí

Pro jednotlivce i celé rodiny

Jsme tady pro vás, abyste nebyli na těžké chvíle sami.

KONTAKT

Sadová 2, 678 01 Blansko

mob.: +420 736 542 022

tel.: +420 516 410 825

(pro objednání a domluvu volejte 7-15:30)

e-mail: poradna.vazka@blansko.charita.cz

vedoucí služby: Mgr. Lucie Chemčuková

Setkání mohou probíhat ve vaší domácnosti nebo na jiném vámi zvoleném místě.

Osobní konzultace probíhají vždy po předchozí domluvě.

Konzultace jsou zdarma.

Farnost Knínice u Boskovic Vás srdečně zve na tradiční

Velikonoční misijní jarmark

V neděli 2. dubna 2023 po mši svaté v 9:20 před kostelem

Výtěžek bude věnován na podporu

Dětské hospice - Dům pro Julii

Ti z Vás, kteří byste chtěli přispět svými výrobky,
tak je prosím přineste přede mší svatou.

Stejně jako minulý rok, tak i letos, budeme v květnu prožívat velkou slavnost – první svaté přijímání. Tentokrát to bude jedenáct dětí ze třetího a čtvrtého ročníku. Mimo pravidelné hodiny náboženství, kde se děti seznamují s Desaterem, uvědomují si, co je to hřích, svědomí, svátosti, části mše svaté, ... se od začátku března budou ještě bezprostředně připravovat s panem farářem za doprovodu rodičů na faře.

Také všechny děti budou osobně představeny farní rodině, a to v neděli 5. března při mši svaté. Pro vás, kteří se nemůžete z různých důvodů zúčastnit nedělní mše svaté, nabízíme představení touto formou ve Farničku:

Děti dostaly tyto otázky:

1. Kolik je ti let?
2. Co děláš nejraději?
3. Jak se připravuješ na první svaté přijímání?
4. Na co se nejvíc těšíš v tomto dni?



Eliška Axmanová

- je mi 9 let
- ráda si maluje a hraji na klávesy
- chodím do náboženství a do kostela
- těším se, jak budu nastrojena do krásných šatů



Lucie Grénarová

- brzy mi bude devět
- kreslím, vyrábím a hraji si s kamarády a s hračkami
- chodím do náboženství, chodím do kostela
- na všechno. Budu moct po prvním svatém přijímání přijímat eucharistii.



Klára Hartlová

- je mi 9 let
- nejraději hraji na hudební nástroje
- chodím na náboženství, připravuji se také každou modlitbou a mší svatou, při ní pozoruji chvíli proměňování
- na setkání s Bohem, a taky na šaty a focení



Josefína Hauptová

- je mi 9 let
- ráda kreslím, pečů sladké dobroty, jezdím na výlety a skáču na trampolíně
- připravujeme se v náboženství
- těším se na všechno 😊



Michaela Olivová

- Je mi 10 let
- ráda hraji na klavír a tancuji
- chodím do náboženství a na mše sv.
- těším se, až poprvé ochutnám hostii a budu moct přijímat Pána Ježíše



Veronika Mahelová

- je mi 10 roků
- nejraději mám kreslení, jízdu na kole a být s kamarády
- chodím do náboženství, doma se modlím a půjdu na přípravný kurz
- na kamarády a oslavu



Eva Pecnová

- je mi 9 let
- ráda maluje a vyrábím si různé věcičky, taky si ráda čtu
- snažím se víc modlit a opakovat si v učebnici náboženství
- těším se, až uvidím hodně



Barbora Štolfová

- je mi 8 let
- jezdím závody na kole
- chodím do kostela a náboženství
- až přijmu Pána Ježíše a na slavnost



Štěpán Rosenberg

- je mi 8 let
- rád chodím ven, v dílně vytvářím vlastní výrobky a hraju na kytaru
- chodím do náboženství a do kostela a doma čteme Bibli
- na přijetí hostie



František Haupt

- je mi 9 let
- nejraději jezdím na kole, v zimě bruslím a plavu
- povídám si, ptám se rodičů na věci, které nám řekne Jitka na náboženství
- nevím, ještě jsem takový den nezažil, ale asi nejvíc na to, že budu více vnímat důležitost tohoto dne, bude to den sváteční, slavnostní.



Luboš Trmač

- je mi 10 let
- nejraději jezdím na kole
- chodím do náboženství
- těším se, až poprvé ochutnám hostii a budu blíž Bohu



Vzadu v kostele v košíčku jsou jména těchto prvokomunikantů, která si můžete vzít a doprovázet je a jejich rodiny modlitbou při jejich přípravě na přijetí svátosti Eucharistie. Děkujeme.

Katechetka Jitka Muchová



Kromě známých modliteb, nebo modliteb vlastními slovy, můžeme využít i následující modlitbu.

Pane Ježíši, chceš brzy přijít k dalším dětem naší farnosti ve svatém přijímání. Prosíme Tě, dávej jim svou milost, aby se na tuto velkou slavnost dobře připravily a mohly Tě přijmout se zbožností a úctou. Svěřujeme Ti také rodiče těchto dětí, jejich kmotry a katechety, kteří je na první svatou zpověď a svaté přijímání připravují, a dej jim, aby těmto svým dětem byli vždy dobrým příkladem, oporou a povzbuzením v častém a upřímném přijímání těchto svátostí, a tak aby všichni byli připraveni v příhodný čas přijmout nasycení radostí života věčného. Amen.

Z VODY A DUCHA SVATÉHO SE ZNOVU NARODILI:

5.2. Matyáš Jiří Bílek, Knínice 271

BRANOU SMRTI NÁS PŘEDEŠLI

A V NAŠEM KOSTELE JSME SE S NIMI ROZLOUČILI:

7.1. Lenka Ambrožová, 55 let, Knínice

6.2. Marie Knödlová, 97 let, Boskovice (rodačka z Vážan)

11.2. Vojtěch Přikryl, 74 let, Vážany

24.2. Marie Nejezchlebová, 91 let, Šebetov

LÁSKU, ÚCTU A

VĚRNOST SI V NAŠEM

KOSTELE SLÍBILI:

16. 2.

Monika a Jaroslav
Vyšehradovi, Knínice

Jarní vzpomínka

Lidmila Nejedlá

*Na křídlech zpěváčků vzlouzlo k nám jaro
Nastal zelený svátek a slunce je milé
jak údiv batolátek.*

Bere mi klid

*Na mysl vkrádá se vzpomínka
dravá jak klíček semínka.*

Na jarní něhu

Na jarní lásku

Na jarní odevzdání

Rozpaky slzám se brání

Vzpomínko bolavá, máš věčný klid

A já tě uchovám jak starý hit.

VZPOMÍNKA

Před 10 roky, 4. března 2013, zemřel v Boskovicích ve věku 95 let náš dlouholetý kostelník pan **Vojtěch Dufek**. Službu kostelníka v našem knínickém kostele vykonával s láskou a velice svědomitě dlouhých asi dvacet let. Zasloužil se o mnoho oprav našeho kostela uvnitř i zvenku. I ve svých osmdesáti letech dokázal vyjít kopec ke zvonici, aby nám rozeznáním zvonu připomenul, že je čas k modlitbě nebo ke mši svaté. Na tu vždy všechno vzorně připravil a rozžal svíce, mnohdy se ujal i služby lektora nebo ministranta.

Pane Vojtěchu, mnohokrát děkujeme a vzpomínáme!

Pán Vám všechno odplat'.



POSTNÍ KAPKY jsou každodenní inspirace, které mohou „osvěžit“ tvůj život. Tentokrát na téma MODLITBA.

- Pobožnost na každý den
- Liturgická čtení
- Z katechezí papeže Františka o modlitbě
- Inspirace biskupa Antonína Baslera o modlitbě
- Nahrávky postních písní z Kancionálu
- Křížové cesty
- Zpovědní zrcadla ke zpytování svědomí
- další audio, foto i video



Prostřednictvím mobilní aplikace (Android i iOS), e-mailu, SMS nebo webové stránky můžete každý den dostat krátké inspirace. Více na www.postnikapky.cz

POSTNÍ KAPKY 2023

papež
František

biskup
Antonín

Postní cesta
s modlitbou a o modlitbě

www.postnikapky.cz



MALÝ PRŮVODCE POSTNÍ DOBOU nabízí pro každý všední den citát



z Bible a krátký duchovní impuls inspirovaný slovy papeže Františka. Zájemci mohou využít také elektronickou aplikaci průvodce a zdarma si ji stáhnout do svých mobilních zařízení.



ADOPTUJ SI KNĚŽE – i kněží potřebují naši modlitební podporu!

DCM Brno se proto rozhodlo uspořádat modlitební akci Adoptuj si kněze. Navazují tím na projekt ADCM Olomouc, kde již tato akce běží a těší se velkému zájmu. „Tato akce je určena pro všechny věkové kategorie, proto šiřte tuto zprávu také mezi své rodiče, prarodiče...“ prosí organizátoři. Postup „adopce“ je tento:

1. Napiš nám email na adresu dcm.brno@biskupstvi.cz
2. Do předmětu emailu uveď „adopce kněže“
3. Přejde ti zpráva s náhodně vylosovaným jménem kněze z naší brněnské diecéze
4. Zpráva bude obsahovat krátkou modlitbu, kterou se prosím modli



POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA V BOSKOVICÍCH

Na téma Hleďte nejprve Boží království...
Provázet bude P. Michal Seknička. V sobotu **11. března 2023 od 9 hodin**. V prostorách kostela a fary. V úvodu modlitba růžence a v průběhu dne 3 přednášky, možnost sv. smíření, adorace a slavení mše sv. ve 14:30. Hlídnání dětí ve farní školičce. Možnost oběda, nutné objednat. Přihlášky (informativní) do neděle 5. března 2023 na tel. 724 166 768 Lenka Pohlová.



BÝT SAMA SEBOU

Brněnské Centrum naděje a pomoci připravuje od **13. do 17. března 2023** kurz "Být sama sebou", který je určený pro dívky ve věku od 12 do 18 let.

"V kurzu se s dívkami zaměřujeme především na témata, která bývají někdy pro rodiče v komunikaci s dospívajícími náročná. Věnujeme se tématům: Jak přistupovat k sexualitě zodpovědně, otázkám rozvoje osobnosti a jak budovat dobré vztahy. Nechybí však ani témata módy a kosmetiky. To vše předáváme zábavnou a interaktivní formou. Dívky mohou během kurzu zjistit své přednosti a talenty. Objeví také oblasti, ve kterých mohou své schopnosti posunout k lepšímu.

Přihlášky a více informací najdete na www.cenap.cz.



LETOVIČTÍ FARNÍCI ZVOU

na představení o životě a smrti Pána Ježíše. Termíny: 1. a 2. dubna v 16:00 a 5. dubna v 19:30 v kulturním domě v Letovicích.



DĚKANÁTNÍ POUŤ DO VŘESIC

– 8. května – pro všechny věkové kategorie – můžete pojमत jako cykloput.



DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V ŽAROŠICÍCH

– 13. května



FBH (FARNOSTI BEZ HRANIC) V KUNŠTÁTĚ

– 20. května



Požehnaný jsi, Hospodine, Bože celého světa.

Vyvyšujeme Tvé svaté jméno a vyznáváme, že jsi mocný, spravedlivý a milosrdný.

Obracíme se k Tobě s naléhavou prosbou za ukrajinský lid, který je utlačován, bombardován a zabíjen. Svěřujeme ho Tvé uzdravující lásce.

Chceme tuto svou prosbu podpořit úpěnlivou snahou nešířit ve svém okolí hněv ani strach. Nejsme bezmocní.

Věříme, že ovládnutím vlastního hněvu můžeme tajemným způsobem uspišit vítězství dobra kdekoli na světě. Vždyť my křesťané tvoříme jedno tělo. Pane, obrať naše nepřátele.

Dej, ať uvěří ve Tvou Lásku a zastaví své běsnění. Žehnej, Bože, Ukrajině! Jen v Tobě je spása. Přijď, Pane Ježíši!

O moci půstu se dočtete v Postní příloze.





Z POPELA MÁ POVSTAT NĚCO NOVÉHO – TO JE SMYSL POSTNÍ DOBY.

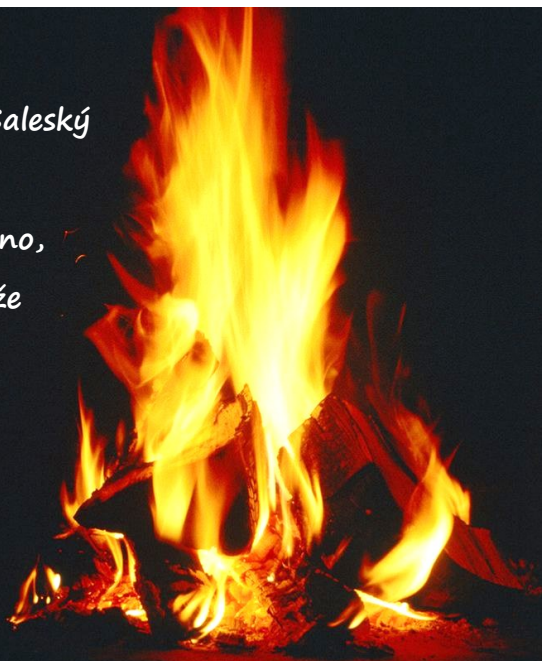
František Saleský

se modlil:

„Jsem poleno,

hod' ho Bože

do ohně!“



*Takové poleno ovšem oheň udržuje a rozněcuje,
popel tady není jen symbolem zmaru,
ale i naděje, která má vykvést o Velikonocích.*

Biskup Pavel Konzbul

Vydáno 26. 2. 2023 římskokatolickou farností Knínice u Boskovic výhradně pro vnitřní potřebu farnosti.

Náklady na tisk 1ks Farníčku jsou cca 15,- Kč – tento příspěvek vkládejte do označené krabičky na stolku v kostele.

Kontakt na kněze:

**P. Miroslav Šudoma – tel. 608 755 273, fara Boskovice Masarykovo nám. 20,
email: kninice@dieceze.cz**

Kontakt do redakce: své náměty a příspěvky pište na email: p.hauptova@seznam.cz
nebo napsané na papíře vhodte do krabičky v kostele.

Farní časopis naleznete také v elektronické podobě na internetových stránkách farnosti:
www.kninice.farnost.cz.